

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÈNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 cèntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SÚSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

ESPANYA Y AMÉRICA

o tornarem á parlar de las festas de Colón, ja que certas cosas es millor olvidarlas. Las festas comensadas ab l' exhibició de las 20 mil banderas, curtas de talla y de colors deixatadissos, varen terminar dillúns á cops de cadiras, á la llum de dos fogueras, entre crits y desmayes y cargas de civils y municipals. Digne coronament de tal principi.

Y no obstant, l' enllás de la bandera nacional y las banderas de las Repúblicas de rassa espanyola que ocupan la major part del continent americá, responia á una idea generosa y previsor, patriótica y digna. La escandalosa qüestió dels 10 rals, preu atribuhit á cada bandera, y objecte de tantas y tan justas murmuracions, vá donar per resultat que l' opinió pública no's fés cárrech de la intenció qu' entranyava aquella exhibició, digna de ser realisada ab més cuydado y ab més pureza.

Pero vingué 'l moment de que la mateixa idea havia d' expressarse en una forma, en la qual no hi mediaven contractistas, ni negociants, diners, ni draps més ó menos bruts. Vingué 'l moment en que l' aspiració de Barcelona en pes, de todas las classes socials que treballan y produheixen, que pensan y 's preocupan de la sort de la patria, havia de manifestarse en un *meeting* y en una recepció solemne com a complement d' aquell, á quals actes estava invitat lo cos consular americá, representant oficial de todas aquellas Repúblicas, que á l' altra banda del Atlántich conservan la sanch, l' esperit y la llengua de Espanya.

Lo cos consular, casi en massa, assistí tant al *meeting* com á la recepció, y per boca de dos dels seus dignes membres demostrá que prestava la més entusiasta acullida al pensament de afiansar la fraternitat entre la mare Espanya y las Repúblicas americanas de rassa espanyola, per medi de la celebració de tractats de comers.

Vels' hi aquí una idea que no ha necessitat per ostentarse ni l' estrepit dels cohets, ni 'ls resplandors de las lluminarias. Tota la llum y tota la pólvora la porta en sí mateixa.

Per motius particulars y per falta d' espay no extractarem los discursos que sigueren pronunciatos en lo *meeting*, ni 'l mensatge de que l' arcalde de Barcelona féu entrega al cos consular, la nit del diumenje.

La premsa diaria s' ha ocupat tant de aquells discursos, com de aqueix document

Pero si farem notar que cap més població d' Espanya, de todas quantas ab major ó menor esplendides hem celebrat lo Centenari, s' ha recordat de fer una manifestació tan útil y patriótica, com la que ha fet Barcelona.

Los nostres governants se 'n cuydan poch de aqueixas materias que tan directament afectan á la vida, á la prosperitat y al prestigi de la nació espanyola. En materia de tractats de comers no saben separar los ulls de Inglaterra y Alemania... En materia de relaciones mercantils se veuhen apurats, quan Fransa, en un moment donat tanca las sevas fronteras als nostres vins, y aixís com hi ha qui ab poca aygua s' ofega, los nostres governants s' ofegan en un mar de vi.

Si alguna vegada dirigeixen la vista á América es sols per entregar lo mercat de Cuba als Estats Units. Y un territori qu' Espanya procura conservar á copia de tants y tan grans sacrificis, serveix perque una nació que no té ab nosaltres la més mínima afinitat, l' exploti, preparant tal volta l' ocasió oportuna de incorporarse 'l. Tinguin present qu' en certas circunstancias las legions de mercaders poden més que las legions de soldats.

De las demés Repúblicas de rassa espanyola ni se 'n preocupa, ni se 'n recorda. A no ser que temi y rezele, que si un dia s' avivessin las relaciones mercantils entre ellas y nosaltres pogués introduhirse á Espanya l' esperit republicá qu' en ellas predomina y que aquí mateix tan gran número de ciutadans sustentem, á despit de la horrenda corrupció dels partits monárquichs que tot ho enerva.

En qual cas, hi hauria dret á afirmar, ab un dato més, que las sevas preocupacions de partit y 'ls seus interessos de banderia son los majors obstacles que s' oposan á la prosperitat y á la grandesa de la nació espanyola.

Perque las relaciones continuas entre Espanya y l' América espanyola no tancan sols una mera qüestió de interés comercial, sino que ademés enclouhen l' únich principi de rehabilitació de la numerosa rassa espanyola, débil avuy perque está dispersa, y cridada á alcanzar una gran robustés y una importancia incontrastable demá qu' estigués unida.

Ab las relaciones comercials, cambiariam en bonas condicions los productes que á tots, espanyols y americans per ser gent de la mateixa rassa, 'ns son necessaris, productes que 's donan ab gran diversitat dadas las condicions naturals tan distintas d' Espanya y América; fent comers avuy, molt prompte fariam patria.

Y aquellas Repúblicas, germanas nostras y que al igual que nosaltres, han hagut de passar casi tot lo present sigle en lluytas desesperadas per afiansar la séva llibertat política, 's veurían lliures de las assetxansas continuas de la gran Confederació del Nort, la qual, al proclamar tan tenasment lo lema de Monroe «América pels americans», lo únich que 's proposa realisar es que l' América entera sigui dels Estats Units.

Y al mateix temps, nosaltres, victimas de la influencia dels governs d' Europa, qu' en materias comercials ens fan ballar sempre ab la més lletja, y dels jués de la banca extranjera que van apoderantse lentament de tota la nostra riquesa, nosaltres també recobririam per medi de la unió ibero-americana, una forsa y una preponderancia que 'ns farian respectar en tot l' univers.

Tal es l' idea que 's vá emetre 'l diumenje passat, idea digna de una ciutat com Barcelona, la segona capital d' Espanya en categoria; empero la primera indisputablement en esperit de progrés y fins en esperit patriótic.

Aquesta idea es una bona llevor, que trasplantada en terra americana pot fructificar fácilment, completant l' obra de Colón.

Espanya, que va ser durant llarchs anys de monarquia absoluta, dominadora de una gran part del continent americá; Espanya, que refiantse del or que de l' América rebia y enviant á l' América la flor de la séva juventut, se vá enervar, retrassantse en relació als demés pobles d' Europa; Espanya, avuy empleant únicament medis pacífichs y de progrés, y 'ls impulsos de un gran esperit fraternal, pot engrandirse, engrandint al mateix temps al pobles germans que li deuen la vida, y que junt ab ella constituirán sempre la totalitat de la nostra rassa, digna de millor sort.

Si la idea fracassa, sempre indicarà un noble desitj, que brillará com un foc lluminós, entre las moixigangas carnavalescas ab que s' ha celebrat lo quart centenari del descubrimet d' América.

P. K.

LOS CONCEJALS Y 'L POBLE

SONET

Quan hi han eleccions municipals,
lo cós electoral s' está retret
y 'l poble no fá ús de lo seu dret
nombrant á honrats y dignes concejals.

Succeheix que 'ls assumptos comunals
després no van prou bé, y es un desfet
d' atachs contra 'ls edils; y, satisfet,
lo poble ja compleix ab censurals.

¿No 'ls hi sembla á vostés qu' es molt viciós
un sistema de tal comoditat?

Lo poble que abandona desdenyós
cumpliment d' un deber casi sagrat,
té la culpa també, per dessidiós,
de veures torpement administrat.

C. CLARIS.

Lo próxim dissapte dia 29 de Octubre publicará NUMERO EXTRAORDINARI
LA CAMPANA DE GRACIA
destinat á conmemorar

LA FESTA DELS MORTS

Lo número será espléndit, ab text é ilustració amena y xispejant, y sols costará DEU cèntims de pesseta

ENTRES en Cánovas té tancat lo Congrès de diputats, a Sevilla se n' està celebrant un de catòlics, pera tractar de qüestions religioses y de altres assumptos més o menos relacionats ab la qüestió social y ab la política.

—¿Qué 't sembla del Congrès catòlic de Sevilla?—van preguntar a un home molt práctic.

Y aquest va respondre: —¿Vols que 't siga franch? Val més que 'ls catòlics s' entretinguin fent discursos a Sevilla que fent toros a las montanyas de las Vascongadas.

Ja ha surtit la nova obra del nostre company C. Guma titulada 'Colón ó Carnestoltas' que va anunciada en lo lloch de costum.

Com a treball d' actualitat, no pot ser més oportú; com a revista de las festas del Centenari, es un devassall d' humor; com a intenció... ni un toro embesteix ab més furia y certera punteria.

O molt m' equivoco, ó tot Barcelona, tot Catalunya llegirà 'Colón ó Carnestoltas'?

Lo que 'ls participo perque no s' adormin a comprarlo, si no s' volen quedar sense.

I llegeixo: «Noticias de Viena diuhen que 'l bisbe de la iglesia grega, monsenyor Duciul s' ha suicidat per deutes.»

«Un bisbe tirantse un tiro y fentse saltar a la vega-da 'l cervell y la mitra!... ¡Y tot per uns malehits deutes!»

«¿Qué 'ls sembla? ¿Qué me 'n diuhen? Lo qu' es a mi no 'm sembla res: per lo tant, diguem com aquell altre: fumém, fumém.»

Amanéixinse per la senmana próxima. Com de costum, estém preparant la publicació de un número extraordinari dedicat a la commemoració dels difunts.

Procurarem que siga cosa bona, y creyém qu' ho será sobre tot atenent a que estém atravesant uns temps en que corra cada mort qu' esparvera.

ESTADÍSTICA MILITAR

Table with 3 columns: Ejército, En pau, En guerra. Rows for Fransa, Russia, Alemania, Austria-Hungria, Italia, and Total.

De manera, que la doble y la triple aliansa sostenen actualment sobre las armas dos milions y mitj de soldats, y disposan de 18 milions y pico, pel dia que toquin a ballar.

¡No será mala dansa!

A Madrid s' estava celebrant un Congrès lliure-pensador, y a las primeras de cambi siguié suspés.

A Sevilla se n' està celebrant un de mitj catòlic mitj carlista, y fins ara ningú li ha dit: aixó no es lícit.

Alló de la igualtat davant de la llei es una frase que fa molt goig véurela escrita en los articles de la Constitució del Estat; pero no tot lo que s' escriu ab tinta 's cumploix.

¡Vulga Déu que no vinga un dia en que aqueixas lletres mitj esborradas no s' hajan de repassar ab sanch!

Quan los fusionistas celebran un ápat, acostuman a tornarse franchs y 'ls surt, com vulgarment se diu, lo cor per la boca.

Dias enrrera lo Sr. Maluquer, brindant, copa de Champany en mà, va dir:

—Es necessari empendre un período de propaganda y de reorganació de las nostras forsas, baix la base del més escrupulós respecte al sufragi universal.

Aixó vol dir que anant a coll-y-bé dels conservadors, no s' hi guanya res.

L' esperit popular pot més que aquesta vida ficticia rebuda com una humillant l' mosna.

Pero 'ls fusionistas han d' entendre que l' esperit popular degut al sufragi universal expressat sincerament, avuy com avuy no está pas per brochs monárquichs.

¿Qué farán los fusionistas barcelonins quan lo sufragi universal se decanti, com se decantarà cap a la República, si no 'l lligan ni 'l corrompen?

Lo pare Martin, elegit general dels jesuitas, es un reaccionari dels més tremendos.

Se creu que la séva elecció reconeix per única causa l' afany de oposarse a las aspiracions liberals que manifesta Lleó XIII.

Lo jesuitisme may abandona las trinxeras de la reacció.

En mitj de tot, sempre es un consol veure com ells ab ells se combaten.

La societat anti-pornográfica fins se permet fer visitas domiciliarias en busca de láminas alegres, per entaular denúncias.

—¿Qué ha de durar molt aixó?—preguntava un partidari de la llibertat individual.

Y un revolucionari hi va respondre: —Aixó durará fins que 's giri la truyta y s' estableixin visitas domiciliarias en las casas de certs ricatxos, al objecte de inquirir l' origen de algunas fortunas tan fabulosas com incomprendibles.

La moral pública podria guanyar molt ab que 's fessin aquestas visitas.

¡Casas d' Espanya!

Mentres se prohibeix la celebració de un Congrès lliure-pensador, a pretexte de que vivim en un país eminentment catòlic; un emperador protestant ofereix lo padrinatge de una séva filla a la reyna regent, y 'ls ministres responsables aconsellan a la soberana de aquest país eminentment catòlic, que accepti l' oferta.

Un periódich de Madrid opina que aixó constitueix un verdader sacrilegi.

Peró, y políticament, ¿qué dirém de aquest succés?

Espanya acabarà d' enagenarse las pocas simpatias que tenia a Fransa: lo traciato de comers tan desitjat trolará nous entorpiments, y 'ls francesos dirán ab rahó:

—¿Dihéu que vos sobra vi? Donchs consumiu lo bateig alemany.

Y qui sab! Lo dia que 'ls alemanys y 'ls francesos se tornin a rompre la cri-ma, pot ser arribin fins aquí a Espanya 'ls confits de aquest bateig!

Está reunit un Congrès pedagógich, y a las portas se presenta un mestre ab un cartell al pit que diu textualment:

«El máestro de Canencia que no tiene que comer porque no le pagan.»

¡Quin escándol! No que 'l mestre ensenyi lo únich que pot ensenyar: la séva miseria. L' escándol es que 'ls agents de l' autoritat l' agafin, y que sense consideració a que se li deuhen 5,000 pessetas, y a que per no poder pagar la contribució li embarguin l' única finqueta que possehia, li privin fins d' excitar la compassió pública y arreplegar alguns céntims per no morir-se de fam.

Mal se recorda en Cánovas de que 'l séu pare va ser mestre d' estudi.

Valdria la pena de que tots los mestres d' Espanya que 's troban en idéntich cas, lo dia que la Cort entrés a Madrid, fessin una manifestació, tots ab lo cartell sobre 'l pit, y a veure qui s' avergonyiria.

¡Obra nova de gran actualitat!—¡ja ha sortit!

¿COLÓN Ó CARNESTOLTAS?

(REVISTA DE LAS FESTAS DEL CENTENARI) ENSARRONADA CÓMICA feta pèl Ajuntament de Barcelona

Escrita en vers per C. GUMA Ilustrada ab xispejants caricaturas per MANEL MOLINÉ Preu: DOS ralets — Preu: DOS ralets Se ven a can López, en los kioscos y per tot arreu.

CARTA DE FORA.—D' a'gun temps en aquesta part, reina la major intranquilidat a Mataró, perque s' están cometent los rolos més escandalosos, ab molta frequéncia. Son ja varias las casas qu' han sigut assaltadas pels lladres, y no a las aforas, sino al centre mateix de la població; proba evident de la falta de vigilancia. Totthom culpa a la primera autoritat local, a qui, segons sembla, li ve massa ample 'l cárrech, puig que no sap veure certas cosas que passen, ab l' indignació de la gent honrada, en los cassinos y cafetins frequéntats per vagos que no tenen mes ofici ni benefici que 'l joch.

Aixó sí, tot lo dia va y vé, entra y surt de la farmacia del Alcalde lo cabo dels municipals.

Escolti senyor Camín: ¿Tantas idas y venidas para que sirven el fiu?

HA FET BÉ

«El Ayuntamiento ha de celebrar sus sesiones en el Salon de Cento.» (Gaceta de un diari local)

Elegits per extranys medis que Deu sab... y jo també, varen surtir de las urnas los edils que ara aguantém. Capacitats ja may vistas formaren l' Ajuntament; mantegayres, metjes, sastres, adrogers y taberners. Y ab molta prossopopeya, entre 'l xiu-xiu de la gent, per primer cop van juntarse dintre del Saló de Cent!

Lo famós marqués d' Ayerbe proposá en interés séu un tracte sobre uns terrenos que Barcelona li té. L' Ajuntament, que mil voltas li havia dit ben cla y net que no estava per xeringas, allavoras hi estigué y acordá acceptá 'l seu tracte, firmanlo unaniment. ¡Tot aixó ho determinava dintre del Saló de Cent!

A pesar de la miseria que Barcelona sofreix, a pesar del creixent déficit que la ciutat sempre té, l' Ajuntament, al tractarse de lo que 's podia fer per festeja 'l Centenari, votá com qui no diu res la suma de cent mil duros per ninots y hatxas de vent. ¡Y la votació va ferse dintre del Saló de Cent!

Sense autorisació previa, un concejal resolgué aixecá una tanca un dia en siti hont lo poble es rey. La ciutat, incomodada, proteslá enérgicament; pero 'ls regidors digueren que lo fet estava fet, y manaren que la tanca quedés... provisionalment. ¡Y aquest acort lo prengueren dintre del Saló de Cent!

Després de decliná un dia lo convit que havia fet lo municipi de Génova, nostre Ajuntament cregué qu' era molt milló acceptarlo, y capitant l' acort pres enviá a passeig cap a Italia, gastant com gastan los reys, una comisió composta d' una infinitat de gent. ¡Tot aixó va combinarse dintre del Saló de Cent!

Pendre acorts inconcebibles que no tenen cap ni peus, aprobar comptes monstruosos de cotxes y de banquetes, inverti 'ls fondos del poble sense cap ni centener, incensarse 'ls uns als altres discurssejant per no res, y sancionar contubernis que 'ns dessangran lentament... ¡Aixó es lo que 'ls edils feyan dintre del Saló de Cent!

Ara al fi han cambiat de sala, y desde avuy ja may més se juntarán baix lo sostre que houraren los concellers. Dintre del nou Consistori hi estarán mil cops més bé y respirarán l' atmósfera que 'ls plau y que 'ls perteneix. Era en vritat irrisori que l' actual Ajuntament tingués l' humor de reunir-se dintre d' un saló de-cent.

C. GUMA

¿QUÉ 'S PREPARA?

¡U que a la major brevetat va a passar alguna cosa; pero una cosa grossa, enorme, d' aque-lles que no passen ni 's veuhen en todas las naciones.

Lo mar de la política está agitat, inquiet, revolt; las onadas van y venen en actitud amena-sadora.

¿Qué vol dir aquest movi-ment? Que 'ls peixos grossos se bellugan. ¿Per qué 's bellugan?

Perque va a passar alguna cosa. No hi donguin voltas; agáfinho pel cantó que vul-

gan: sempre 'n resultarà la mateixa conseqüència. Aquí 's prepara algo, 's trama alguna maquinació, 's carrega alguna mina.

Los síntomas que l'horizont polítich presenta no poden ser mes alarmants.

En Sagasta conferen-ria secretament ab una pila de personas, que 's tancan en la més impenetrable reserva y 's clouheu lo boca ab mástich perque distretament no 'ls escapi res.

En Martínez Campos, ab la excusa de fer maniobras militars, pren lo pols a las tropas y s'entera mefistofelicament de la seva salut.

En Lopez Domínguez se compra unas espuelas novas y 's fa adobar un catzorrillo vell que diu que allarga molt.

¡Qué mes! Fins los catòlics se reuneixen a Sevilla, y en lloch de ballar sevillanas com seria natural, parlan del porvenir d'Espanya y de las novedats que del un moment al altre te d'haverhi.

¿Volen més probas encare?

Los que, sense sapiguer res, creuen haver ensumat alguna cosa, opinan que aixó del Centenari ha sigut una martingala preparada pel govern per fer de las sévas ab més comoditat, aprofitant la distracció de las masses inconscients.

Un ho deya:

—No hi cregui ab aixó del Centenari: aquestas festas son una pantalla per enlluhernar al públich.

—¿Per enlluhernar-lo ó perque no veji la llum?

—Es igual: lo resultat es que 'ns quedarem a las foscas. Pero... ¡no falta qui té alguna noticia!

—¿Vosté tal vegada?

—Jo, si senyor. Quan veji que en Cánovas va a Huelva, digui: ¡Mentida!... Quan veji que va a Palos, digui: ¡Mentida!... Quan veji que va a Córdoba, digui: ¡Mentida!... ¿Vol sapiguer la veritat?

—Home, després de tantas mentidas, no vindria malament.

—Donchs bueno; en Cánovas no ha anat a Palos, ni a Huelva, ni en lloch. En Cánovas no s'ha mogut de Madrid, abont está treballant desafortadament en lo negoci que porta entre mans.

—¿De veras? ¡Y donchs! aquí es aquest personatge que a Sevilla y a Huelva han obsequiat? ¿No és en Cánovas?

—No senyor: es un home de palla que hi havia enviat en lo seu lloch: un guarda de consums de Madrid que se li sembla molt y que parla tant ó més be qu'ell.

—Pero 'no passem d'aquí. Quan se tracta d'averiguar en que consisteix lo negoci que 'l Mònstruo té entre mans, las suposicions s'enterboleixen y 's comensa a divagar de mala manera.

—Uns diuen que 's tracta del casament de la filla de 'n Cos-Gayon ab lo fill de donya Blanca.

—Altres son de parer que lo que aquí 's pasteja es un conveni entre 'l govern, en Ruiz Zorrilla, Carlos seté y 'l sultán de Marruecos.

—Fins n'hi ha que creuen que en Cánovas, tip y cansat de la constitució avuy vigent, n'està fent una de nova, escrita en vers libre é ilustrada ab varios cromos baratos.

—¿Qui 's crema més? ¿Qui dona més en lo viu?

—¡Vajan a saberho!

—La qüestió es que 'ls ànims están soliviantats y a mida que 'l rumor d'aixó s'escampa, la desconfiança augmenta y la gallina s'encareix.

—Lo meu barber, qu'és persona que may m'amagares, l'altre dia va confessarmho:

—Desde dimecres, lo qu'és jo 'ls vespres no surto de casa.

—¿Y es per la por d'aixó?

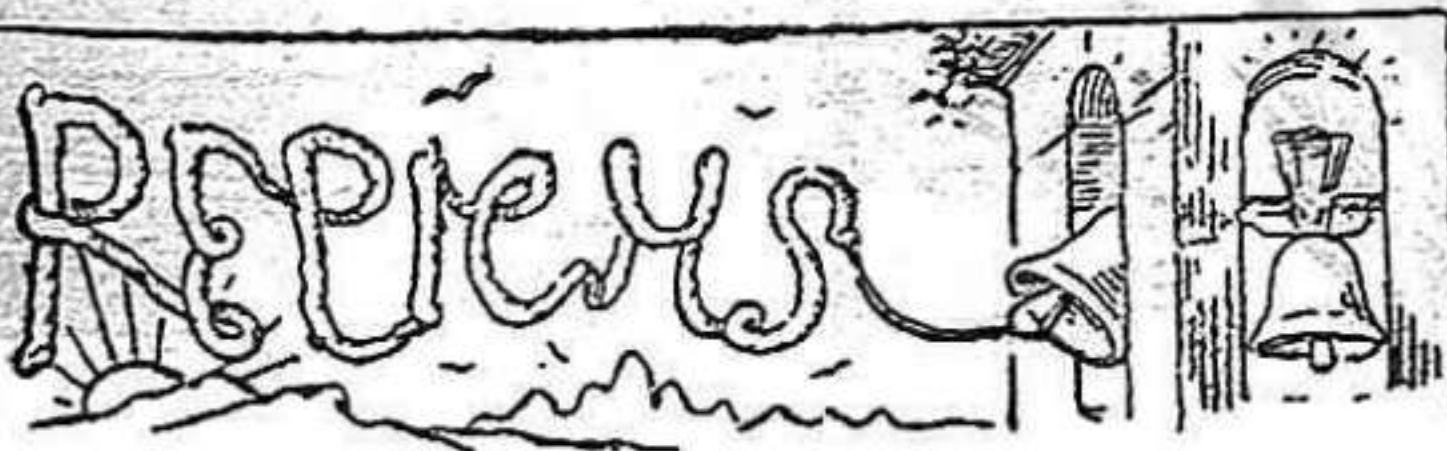
—Per la por d'aixó... y ademés perque ara las nits comensan ja a ser molt frescas.

—No diré que haja arribat ja la ocasió de provehir d'arrós y bacallá y esperar los aconteixements tancats a casa; pero estich fermement convensut de que hi ha que posarse en guardia y tenir sempre present qu'estem sobre un volcan ó sobre una cosa explosible y amenassadora.

—Hi ha que vigilar, es necessari estar ab l'oido atent, mirant de dreta a esquerra y del Nort al Sur.

—Y no ho duptin. Si senten de repent un terratrèmol formidable, pensin que la mina ha reventat... ó que tots aquells ninots del passeig de Colón se'n han anat de bigotis per terra.

FANTÀSTICH.

LA han comensat a Monzón las maniobras militars, dirigidas per l'heroe de Sagunto.

Y fins s'ha publicat programa de las tals maniobras.

Un exèrcit invasor baixa del Pirineu y un altre procedent de Llevant, d'acort ab ell, després de apoderarse de Lleyda, s'encaminan a Zaragoza decidits a ocuparla.

En aquest punt precis los surt al encontre l'exèrcit defensor, se lliura la batalla de per riure... y qui ha de guanyar ó qui ha de perdre, aixó es lo que 's veurà sobre 'l mateix terreno.

Me sembla que qui ho decidirà en definitiva será 'l príncep de la milícia.

Ab una dobleta de cinch duros de las que vá emplear en l'hostal de la Corda y en lo Zanjón, se decideix tot.

Dobleta en l'ayre. ¿Cara ó cren? ¿Qui ho endavina, guanya! La victoria y la dobleta.

A Madrid, durant las festas del Centenari, encare han fet menos que a Barcelona, y aixó que han gastat quatre vagadas més.

Lo programa s'ha reduhit a un sol número: «Maravillosos quadros disolvents de las partidas consignadas en lo presupost.»

Lo fill de 'n Sagasta ha visitat Barcelona.

Eu un dinar que vá donarli en Samá, vá dir textualment:

«Lo jefe del partit liberal, en lo seu discurs de Oviedo, apuntá y doná en lo polítich al cap, y en lo económic al cor del partit conservador, y aquest partit y 'l govern que 'l representa, quedaren morts ab aqueixos tiros.»

Es veritat: son morts; fins fan pudó, y a pesar de tot no hi ha una ánima piadosa que 'ls enterri.

Una de las ideas que sustentava 'l Congrés lliurepensador de Madrid era estudiar, examinar y censurar los gastos quantiosos que ocasiona 'l clero.

En aquest punt precis dels seus intents, lo Congrés vá ser suspés.

Al clero se li pot dir ab aquestes mots ó bé ab altres:

—Menjeu ab tranquilidat que hi ha qui vetlla per vosaltres!

Respecte a si té de haverhi crisis y el sego probable que la crisis te de pendre, diu un periódich: «Solo el Sr. Cánovas posee el secreto de lo que sucederá.»

Vaja: ja tenim una segona edició del *Secret dels sabis*.

Per lo tant, no s'olvidi una cosa, y es que 'ls sabis del secret, al final de la comedia, van ser trets del palacio a puntadas de peu.

Dintre del ministeri, en Romero Robledo tot sovint té grans agarradas ab en Beranger.

¡Ditxosos conservadors!

Fins quan endrapan desvian la boca de la tallada per clavarse caixaladas a si mateixos.

Desde que s'ha obert una informació contra l' Ajuntament de Madrid, sembla que las relacions entre en Romero Robledo y en Bosch y Fustegueras son cada dia més fredas:

¿Se vol que desaparegui la fredor qu'están passant?

¿Qué 'ls clavin un fart de llenya y potser s'escalfarán!

Llegeixo:

«A la reina regente, en Sevilla, le arrojaron un memorial que le dió en la cara y le hizo daño en un ojo.»

¡Pues no es nada lo del ojo!

A Huelva, mentres desfilava la professó cívica davant de la reina, un home del poble va posarse a cridar:

«¡Viva la reina! ¡Viva el rey! ¡Abajo los humos que nos arruinan!»

Aixó dels fums que 'ls arruinan, devia anar per en Cánovas. Si bé 's mira, ni las minas de Río Tinto gastan los fums del Mònstruo!

Una frase del papa a propòsit de Colón:

«Columbus noster est.»

Un bisbe que cobra un gran sou del govern, va replicar:

—¡Lo Colóm y l' arrós!

Dius, nena, que no m'estimas perque estich tronat del tot... Bueno, noya... me'n alegro... si tens més, sopa dos cops.

D. MONT.

Si vols ensenyar la cama portant las faldillas curtas, al menos mudat las mitjas perque las portas molt brutas.

J. ALAMALIV.

Se casan, son molt ditxosos; pero 's diuhen al poch temps: —Ay muller, no ets la mateixa! —Ay marit, no ets lo mateix!

P. FALLADAS.

- 1.ª XARADA.—So-pa.
- 2.ª MUDANSA.—Car-Cor.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Plassa de Urquinaona.
- 4.ª TERS DE SILABAS.—C A R M E T A
M E D I N A
T A N A S I
- 5.ª GEROGLIFICH.—Per repunts las sastresas.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans Felip del Rebaix, Vicens de ca'n Badalona, Pau Trenas y Un Mariner; n'han endavinadas quatre J. Dormilega y T. Demá; tres, Un carrabiner y Palitrochs; y l'no més B. Rujara, Jo't fonoll y Un Saragatero.

XARADA

Es riu de Catalunya
ma quarta-inversa,
es ofici d'escala
lo hu-dos-tercera,
y 'l tot, sens dupte,
es petit hu-dos-terça
que molt abunda.

J. BUÉ VENTURA.

ANAGRAMA

Aprop de la tot de Fransa
á un carreter animal
anant distret, un xicot
vá robarli la total.

J. D. DOMENECH.

TRENCA-CLOSCAS

SI NO TE NOM

Formar ab aquestas lletras, degudament combinadas, lo nom de un carter de Barcelona.

P. G. Y B. DE V.

TERS DE SILABAS

Primera ratlla vertical y horizontal: arbre.—Segona: actor.—Tercera: material de construcció.

ANGEL TROVADOR.

GEROGLIFICH

::
 +
 K K K
 a t s
 +
 B 1892 I

MATA-SOGRAS

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans F. Comas Pou, T. Turefar, A. Fontserola, M. Campaña y A. F. Parera, I. Torruella, S. Tharp, Pep Filippo, Un Pobre Barber, Reculleras, S. Gorrilla, Un Aixalabrat y M. T. S.—Lo que 'ns envian aquesta semana no ja per casa.

Ciudadans Ramón Ferrer C., J. Staransa, J. Reig, F. Corbella Vilar, J. Miralles, Rufo, Redembach, Un T. ca-sen, Pep dels Ous, Isidut Comas, Pere Sesquilla y Nicodemus.—Publicarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

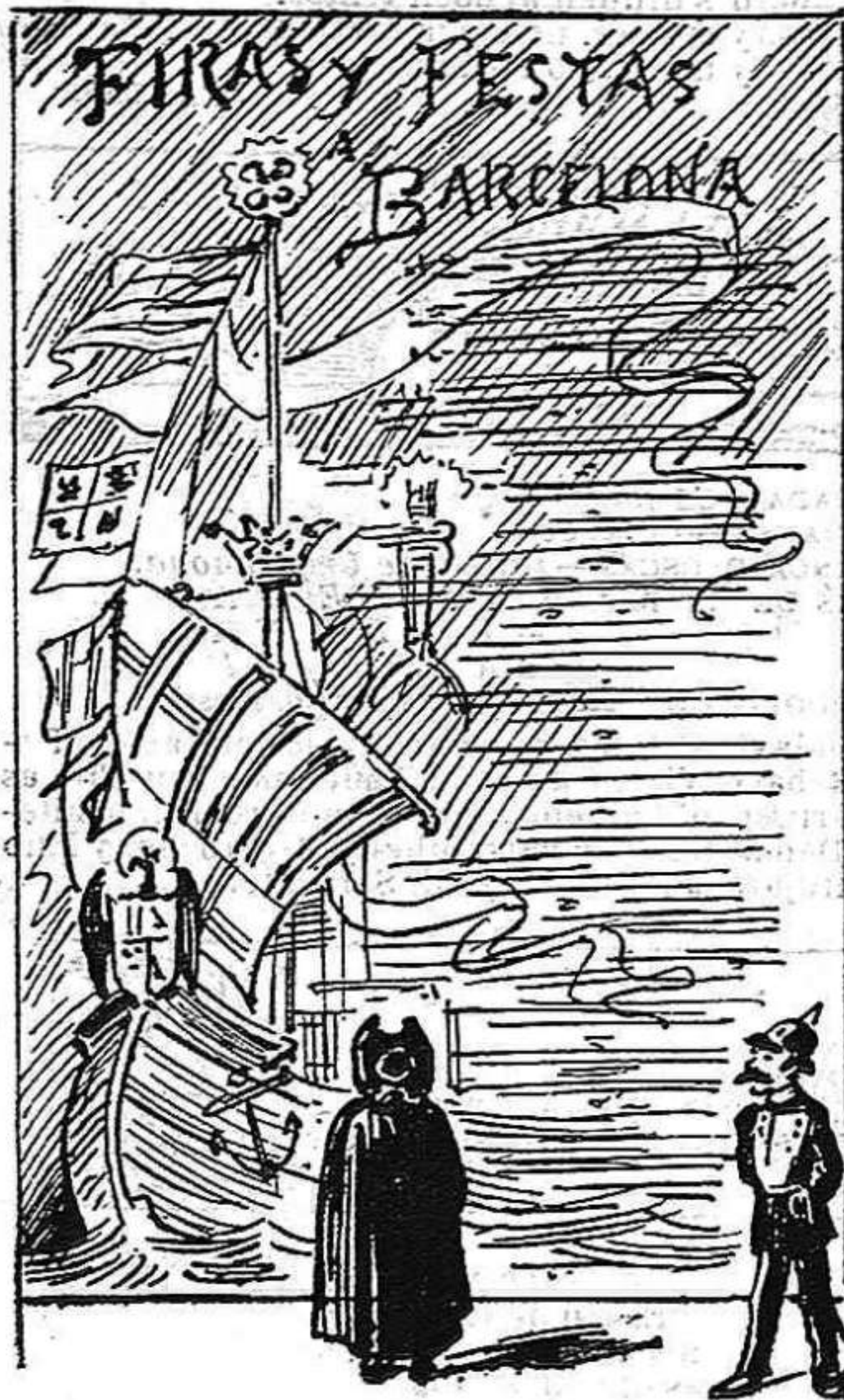
Ciudadá L. Vilarrubia: Lo que 'ns remet es basant fluix.—Aguileta: Aprofitarem lo quento.—J. Miralles: Va bé.—Pepet del Vendrell: La curta vá bé. l'altra uo 'ns agrada tant.—A. Portabella: Aprofitarem l'Homenaje.—Pistacho: La poesia vá bé: ja anirém trayent lo que tenim rebut.—J. Manubens Vidal: Los epigr-mas van bé: la Portuguesa dá una idea molt gastada.—I. Torruella: L'article no vá.—P. F. T.: Insertarem los traballet.—J. Bernat Duran: Idem l'article.—Andressillo: Igual que 'l que 'ns envia vosté y 'ls dibuixos. Ja pot remetre lo que vulgui que venint de vosté sempre ho rebrém ab gust.—T. Oliveras: Lo onet peca d'extravagant.—Cantor de Catalunya: Versos facils ja n'hi ha: lo que no hi ha son ideas.—J. Bernat Durán: Va bé y queda acceptada.—A. Camps y Cortés: ¡Perque uo 'ns remet alguna cosa més aixerida que la poesia que 'ns ha enviat, tant subjectiva y tant poch interesant!—T. P.: Es fluixet.—Fudalt Mas: Lo unismo digo.—J. Diaz: L'article peca de vaguetar y de incorrecció.—J. Oromá: L'article adoleix dels mateixos defectes que 'l que va euvianar la semana passada.—J. Umbert: El de vosté no vá picu bé.—J. Costa y Argelés: La poesia es fluixa.—Fermín de la Farga: Y la de vosté extravaganta.—Ll. Salvador: Advertixi que las rimas exclami y demani ao consonn.—Mayet: Está bé.—Marangy: Mirarem de complaurel la semana próxima.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.

**

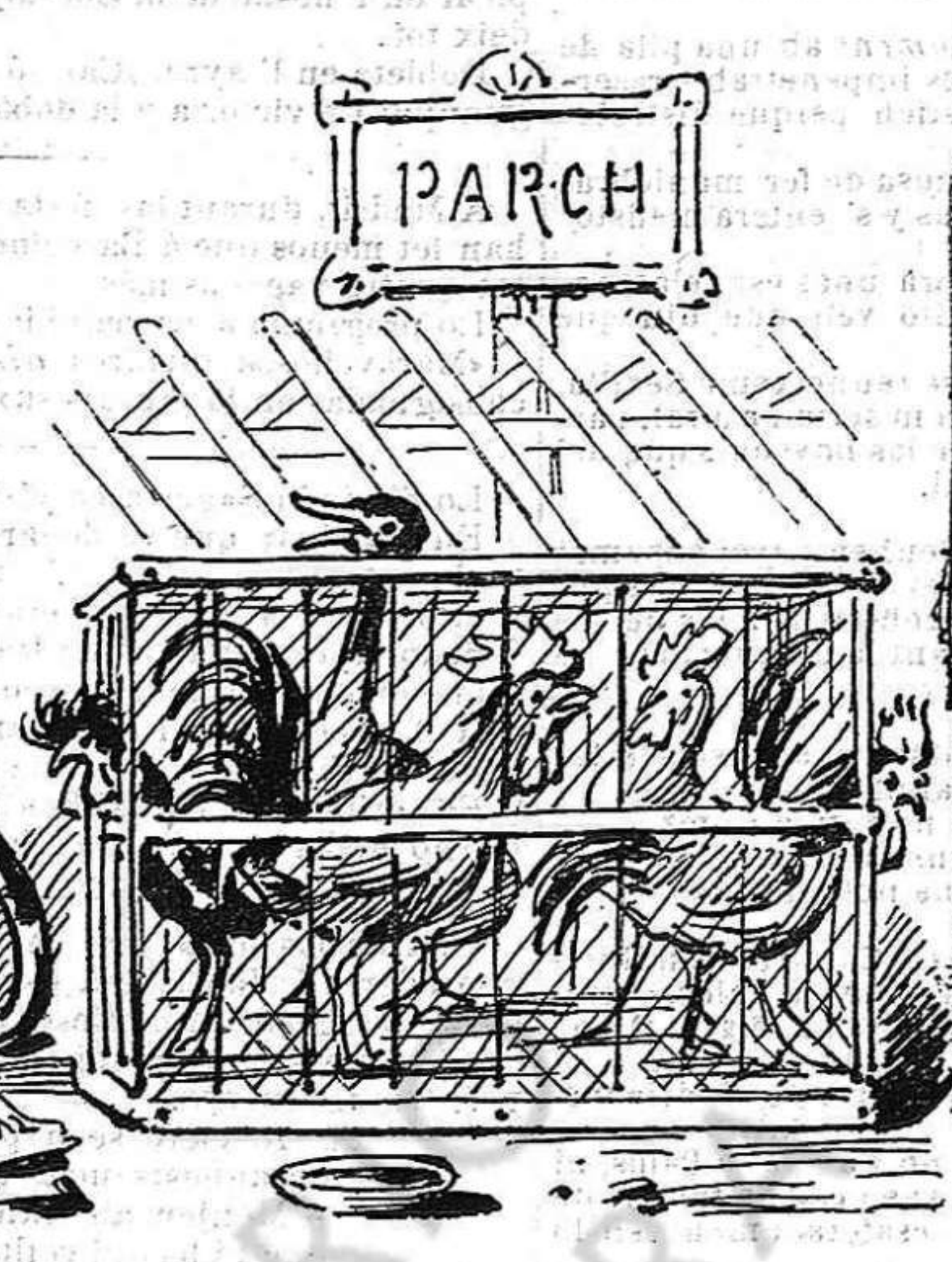
RECORTS DE LAS FESTAS

Los programas prou eran grans, monstruosos...

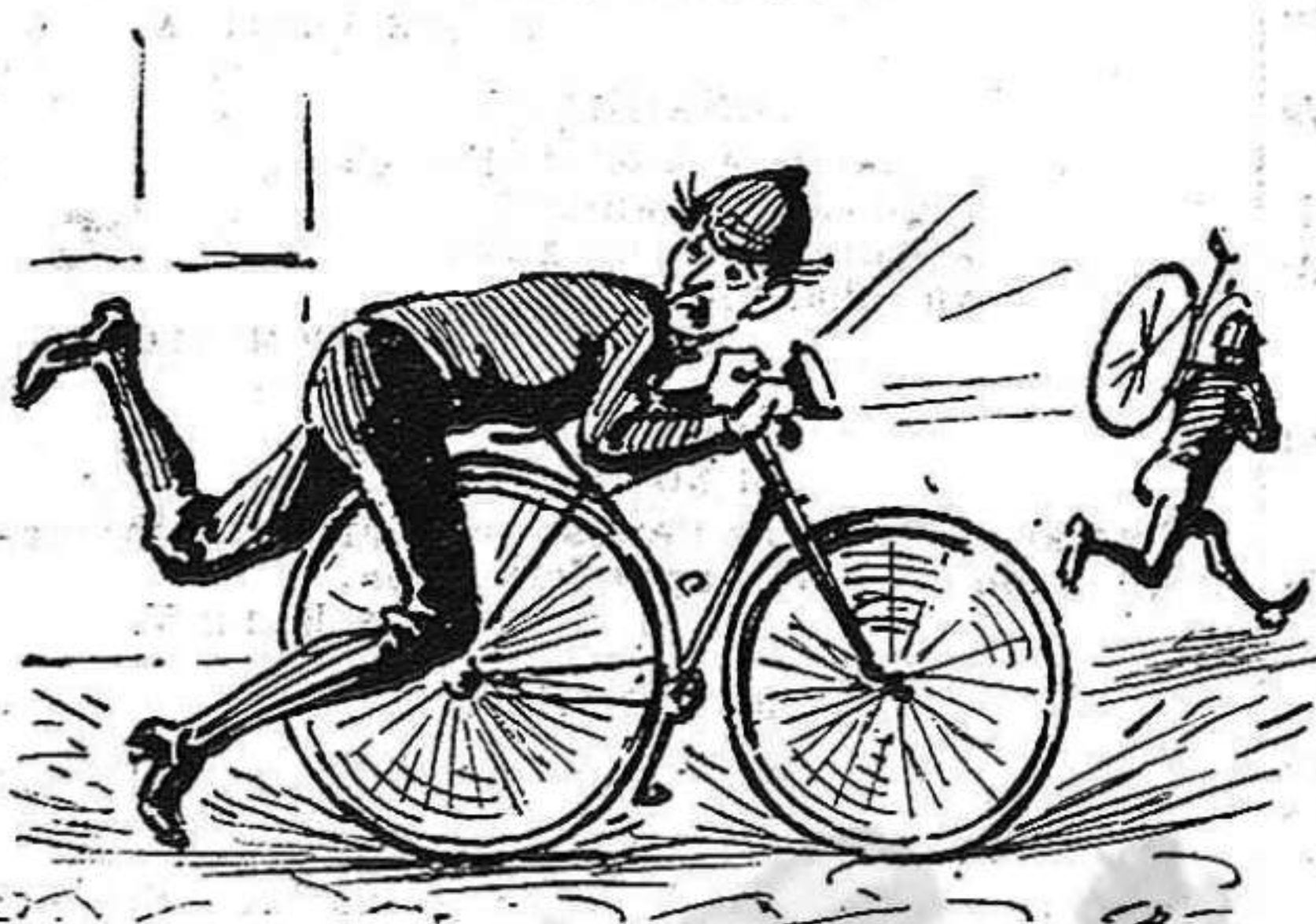
Pero tallant y retallant, se quedaren aixis, tal com pinta...

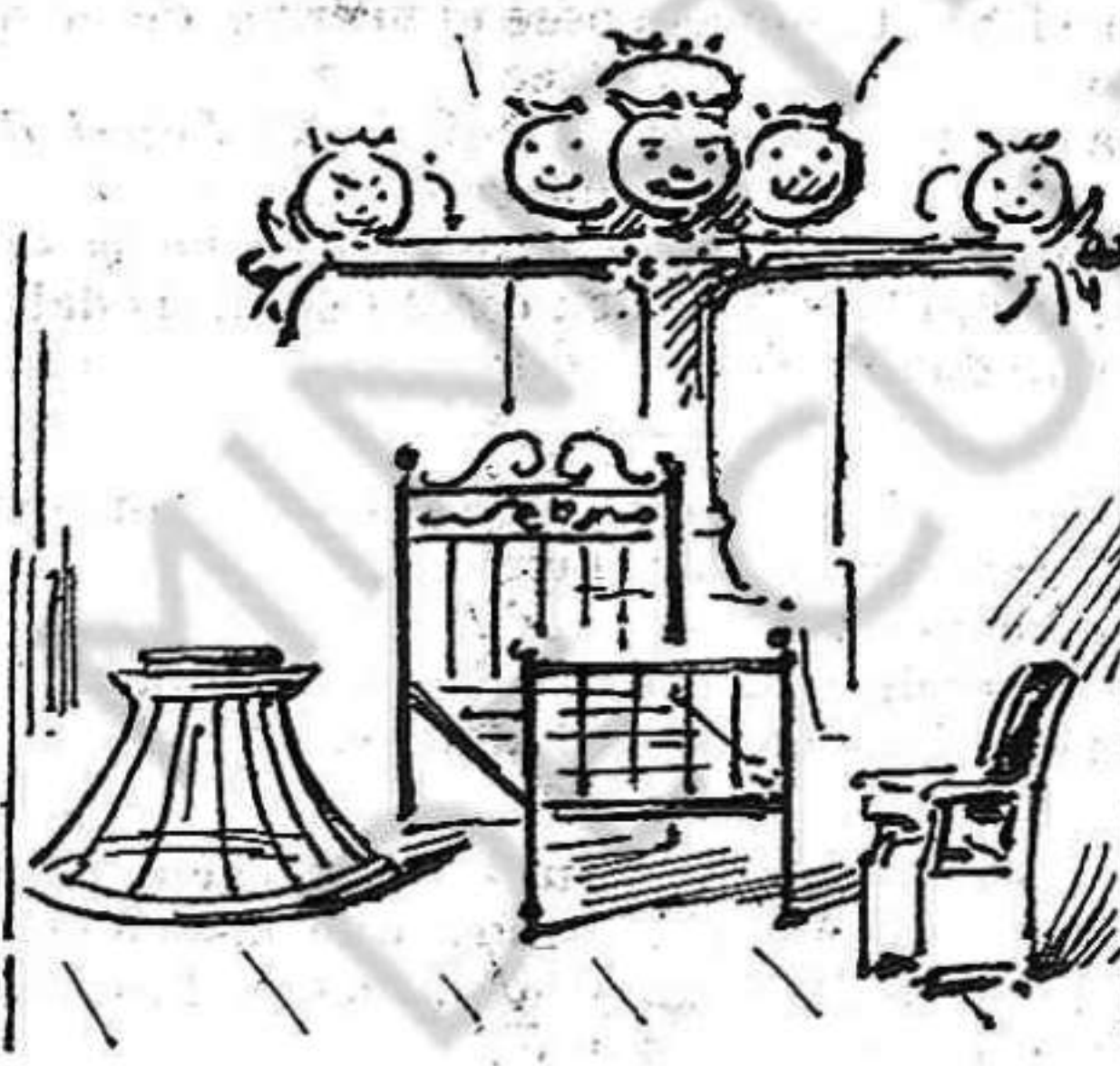
Per fi s' inaugura la collecció de fieras.

Y Barcelona menjá Rodoreda á tot pasto.

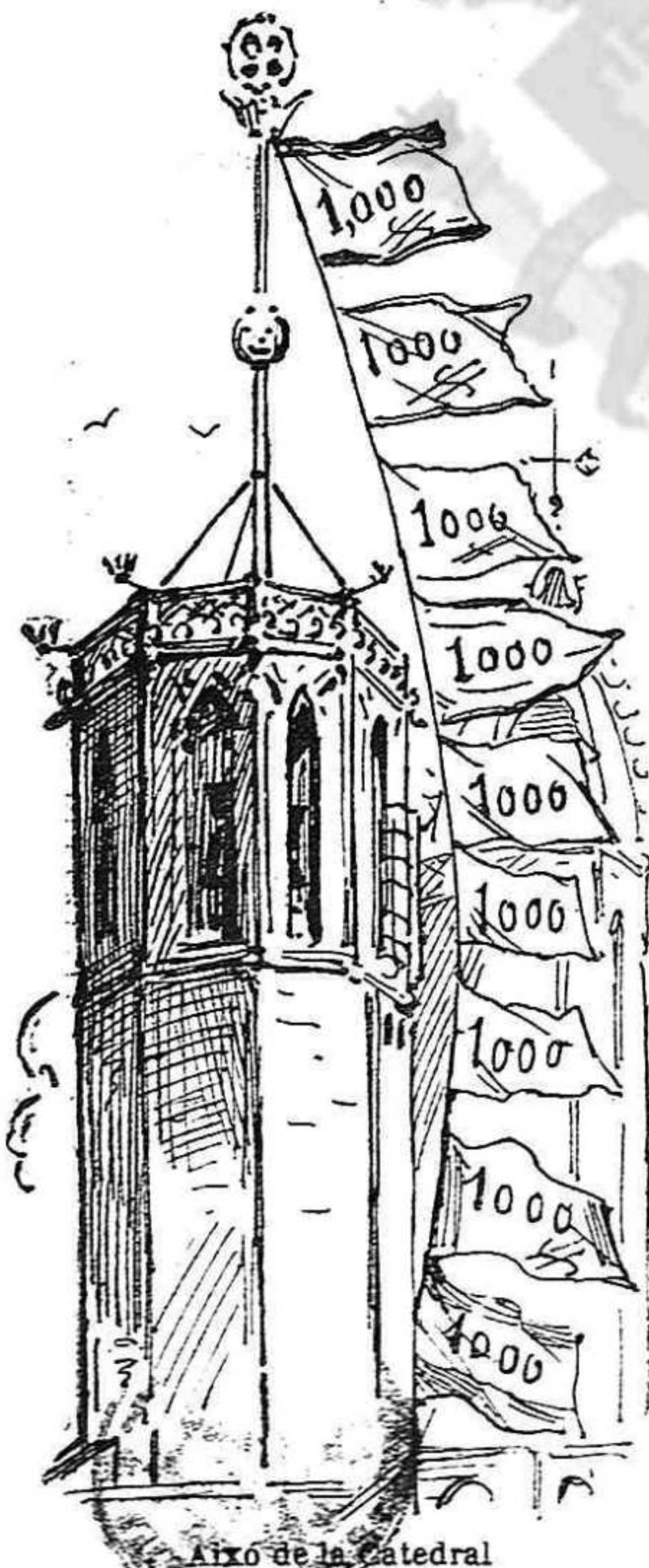
!!!Gran sortida de... dos velocipedos!!!

Inauguració de la Exposició d' arts industrials.

Los comparsas de la passa-calle dels toros. ¿Eran 300 ó 30? Las comparsas no ho sabem: los duros sigueren 4,000

Aixo de la Catedral a costar un dineral.

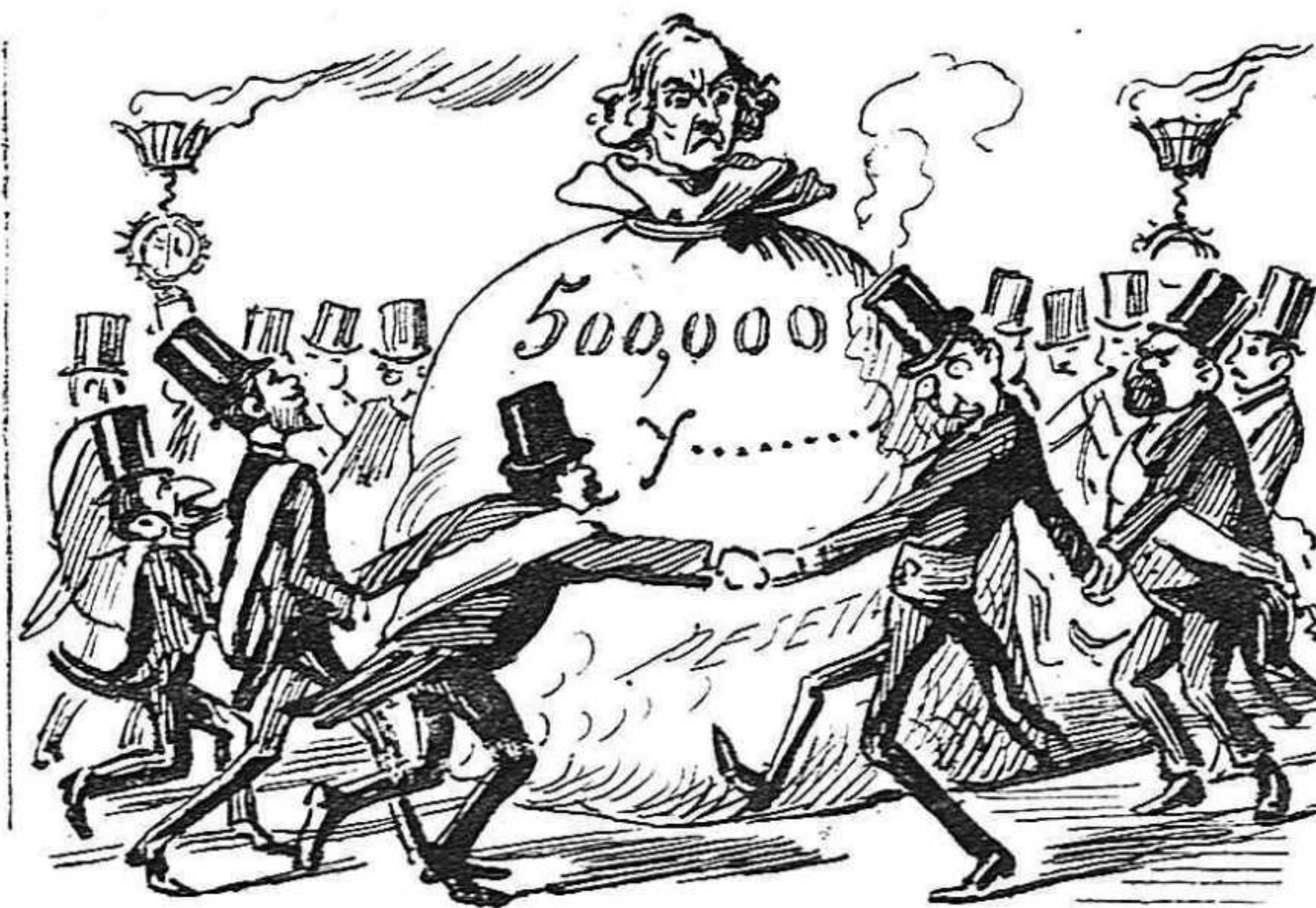
Esperant la cabalgata.

La gran batalla de fíors resultá un mico molt gros.

La festa tenebrosa.

Sardana de Colón.

Gran final de las festas. Per forza havian acabar en punxa.